

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.428/2012/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a **2013. május 8. napján** megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V é g z é s t:

A sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt **az** I.r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. szeptember 28. napján kihirdetett 24.B.72/2012/14. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy az I.r. vádlott személyi igazolványának száma: A.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2012. szeptember 28. napján kihirdetett 24.B.72/2012/14. számú ítéletével az I.r. vádlottat az ellene a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntette, valamint a II.r. vádlottat az ellene a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette, a Btk.310.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntette, valamint a Btk.276.§-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt iratokról, úgy, hogy az eljárás során lefoglalt okiratokat a bűnügyi iratok között rendelte kezelni. Ezen túlmenően megállapította, hogy az eljárás során felmerült 122.031 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A tárgyaláson az ügyész mindkét vádlott esetében 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében. az I.r. vádlott védője, valamint a II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Főügyészség az ügyben előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottakat mondja ki bűnösnek a Btk.317.§ (6) bekezdés a) pontja szerinti különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetében - a II.r. vádlottat mint bűnsegédet - és velük szemben próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetést, valamint pénzmellékbüntetést szabjon ki. Az eredetileg a II.r. vádlott terhére bejelentett adóbevétel jelentős mértékben csökkentő adócsalás büntette és magánokirat-hamisítás vétsége bűncselekményekben való bűnösség megállapítása, és ezekre tekintettel büntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezés vonatkozásában tekintettel arra, hogy az mérlegeléssel megállapított tényállás alapjául szolgáló

bizonyítékok felülmérlegelését igényelné, melyre a másodfokú eljárásban lehetőség nincs - annak visszavonását kezdeményezte a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnél.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1154/2012/2. számú átiratában az eredeti ügyészi fellebbezést teljes terjedelmében fenntartotta. Indítványozta a II. tényállási pontnál a kismértékű megalapozatlanság kiküszöbölését az iratok tartalma alapján. A másodfokú ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét csak részben teljesítette, mert az eset összes körülményét nem vizsgálta, és helytelen jogi következtetést vont le. Figyelmen kívül hagyta a hatályon kívül helyező végzés iránymutatásait, és tévesen hozott felmentő ítéletet. Indítványozta a fellebbviteli főügyészség, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és - az elkövetéskori jogszabályt alkalmazva - az I.r. és II.r. vádlottakat mondja ki bűnösnek a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás bűntettében az I.r. vádlottat mint tettest, és a II.r. vádlottat mint bűnsegédet. Indítványozta továbbá a II.r. vádlottat bűnösnek kimondani a Btk.310.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő adóbevétel jelentős mértékben csökkentő adócsalás bűntettében, és a Btk.276.§-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétségében. Ezért - a bekövetkezett időmúlásra figyelemmel - a vádlottakkal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés és pénzmellékbüntetés kiszabására tett indítványt, továbbá indítványozta, hogy a vádlottak a felmerülésük arányában viseljék a bűnügyi költséget.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést az írásbeli indokolásban írtakkal egyezően fenntartotta. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hozott felmentő ítéletet. A helyes jogi következtetés az eljárás megismételése nélkül is levonható, az ehhez szükséges bizonyítékok rendelkezésre állnak. Az I.r. vádlott úgy adta el az üzletrészt, hogy tudta azért a II.r. vádlott nem tud fizetni. Ezt ténybelileg el is ismerték. A bűnösség megállapításához szükséges tényállási elemeket maga a megállapított történeti tényállás tartalmazza. Az I.r. vádlott azzal követett el bűncselekményt, hogy nem a törvényes módon végelszámolás útján vette ki a pénzt a vállalkozásból. A társaság eladása egyszerűbb volt, azonban ez a megoldás bűncselekményt képez. Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítási eljárás során azt a kérdést sikerült tisztázni, hogy az adásvételi szerződés megkötésére 2004. szeptember 13-án került sor, és az csupán tévedésből lettek 2004. szeptember 10-i dátummal benyújtva a cégbíróságon a szükséges iratok. Az I.r. vádlott a sikkasztást tettesként követte el. Téves a felmentésnek az a jogcíme, hogy a I.r. vádlottak cselekménye nem volt veszélyes a társadalomra, mert a cselekmény mindenképpen sérti a jogrendet. A II. tényállási ponttal kapcsolatban a Fővárosi Törvényszék nem vizsgálta, hogy akart-e fizetni a II.r. vádlott. A II.r. vádlott részéről az Áfa-fizetési kötelezettség és a levonható részként megjelölt összeg nagyjából azonos, nincs azonban olyan adat, ami arra utalna, hogy a vállalkozásnak a II.r.vádlott által történt megvásárlása után

volt valamilyen gazdasági tevékenysége. 2004. október 29-én a II.r. vádlott leadta a bevallást. A bankszámlán nem volt forgalom, egyetlen üzleti partnert, gazdasági tevékenységet nem jelölt meg. Kb. 6 hét alatt kellett volna ilyen mértékű számlaforgalmat produkálni, amelyre semmiféle adat nincs. A cégnek a II.r. vádlott részéről történő eladására adatok nem merültek fel, az csupán egy hivatkozás volt. A II.r.vádlott ténylegesen nem kívánt Áfa-fizetést teljesíteni. A másodfokú ügyészség képviselője perbeszédében indítványozta az I.r. vádlott tekintetében enyhítő körülményként figyelembe venni az időmúlást, az idős kort, míg a II.r. vádlott esetében súlyosító körülményként indítványozta értékelni a büntetett voltát, valamint azt, hogy az ellene folyó eljárás hatálya alatt követte el a bűncselekményt.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében arra hivatkozott, hogy a Fővárosi Törvényszék mindenben eleget tett a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében rögzített iránymutatásnak. Kifejtette azon álláspontját, hogy példaértékű az elsőfokú ítélet abból a szempontból, hogy elemezte a gazdasági eseményt, és ez az elemzés szinkronban van más jogágak szabályaival, így a gazdasági társaságokról szóló törvénnyel. A hatályon kívül helyezett elsőfokú ítéletben a felmentés jogcíme az érdeksérelem hiánya, míg a jelen ítélet kapcsán a társadalomra veszélyesség hiánya. Az I.r. vádlott a Gt. szabályai alapján járt el. Az eladó eladott, a vevő átvette és kifizette a vételárat. Csupán az színezi a történetet, hogy a kifizetés a cég vagyonából történt. Ez azonban nem ütközik jogszabályba, nem jogellenes, ezért a fellebbezés elutasítására és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A II.r. vádlott védője perbeszédében csatlakozott az I.r. vádlott védője által előadottakhoz. Utalt arra, hogy üzletrész eladás történt, és az új tulajdonosnak tulajdonává vált minden, ami a cégben volt. Az I.r. vádlott az egyszemélyes kft. egyedüli tagja, egyben ügyvezetője volt. Nem volt ésszerűtlen gazdálkodás a részéről. Egy tiszta céget értékesített, amely vagyonnal rendelkezett. Egyedüli tagként jogosult volt bármiről dönteni. Jogszerű volt, hogy a II.r. vádlott a cég vagyonából fizette ki a vételárat, hiszen az tagi kölcsönként is visszapótolható. A II.tényállási ponttal kapcsolatban eredetileg azért indult nyomozás, mert a II.r. vádlott nem vallotta be a jövedelmet. A bírósági eljárás során kiderült, hogy tett adóbevallást a II.r. vádlott. A szakértő azt nem látta igazoltnak, hogy a II.r. vádlott az Áfa-ként befizetendő összeget jogszerűen ellentételezte. Ez azonban nem ellenőrizhető le tényszerűen, hiszen nincsenek meg a számlák, a bizonylatok. A vád oldaláról kellett volna bizonyítani, hogy a II.r. vádlott esetleg valótlan tartalmú számlákkal csökkentette a befizetendő Áfa összegét, de a nyomozás erre nem terjedt ki, hiányos maradt, és ma már nincs reális esély ezek pótlására. A vádlott a cég iratait, a könyvelést átadta a vevőnek, illetve az ügyvédjének, és nem tehet arról, hogy a szükséges bejegyzések nem történtek meg. Ezért a II.r. vádlott védője az ügyészi fellebbezés elutasítására és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy semmiféle törvényteleniséget nem követett el, mert joga volt arra, hogy a 100 %-os tulajdonában lévő céget eladja. Elmondta továbbá, hogy havi nyugdíja 70.000 forint.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A bejelentett ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbíráta.

Az ügyésznek, az I.r. és II.r. vádlott bűnösségének megállapítására irányuló fellebbezése nem alapos.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy korábban a Fővárosi Bíróság a 2011. február 23. napján kihirdetett 17.B.13/2009/17. számú ítéletével az I.r. vádlottat a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés szerint minősülő sikkasztás büntette, míg a II.r. vádlottat a Btk.310.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntette, valamint a Btk.276.§-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2011. december 1. napján kelt 1.Bf.280/2011/4. számú végzésével a Fővárosi Bíróság ítéletét az I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában egyaránt hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A másodfokú bíróság a megismételt eljárásra vonatkozóan azt az iránymutatást adta, hogy az elsőfokú bíróság szerezze be a cégbíróági és a felszámolási iratokat, mivel azok tartalmazhatnak olyan adatokat, amelyek az ügy elbírálásában jelentőséggel bírhatnak. Ezen túlmenően részletesen ki kell hallgatni a vádlottakat, a tanúkat és a szakértőt, majd az okirati bizonyítékokkal összevetve, gondosan értékelt és mérlegelt tényállást megállapítani, mert csak abból lehet a vádlottak elkövetési magatartására megfelelő következtetést levonni és a cselekményt törvényesen minősíteni, illetve megalapozott felmentő ítéletet hozni.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta, úgy az általános jellegű eljárási szabályok, mint a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó Be. XXVIII/A. fejezetében írt külön rendelkezések tekintetében.

A tárgyalás során az elsőfokú bíróság a szükséges és lehetséges bizonyításokat lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A megismételt elsőfokú eljárásban törekedett arra, hogy betartsa a hatályon kívül helyező végzésben írt iránymutatásban megjelölt bizonyításokat. Megkísérelte ismételten kihallgatni a vádlottakat, azonban ők a törvényes kioktatást követően nem kívántak vallomást tenni, így az elsőfokú bíróság a nyomozás során, valamint a korábbi elsőfokú tárgyaláson tett vallomásaikat felolvasás útján tette a

bizonyítás anyagává. Ismételten kihallgatta a lehetséges tanúkat, így a cég korábbi könyvelőjét tanú1-t valamint, korábbi könyvvizsgálóját tanú2-t. Az ügyben eljáró igazságügyi könyvszakértő újabb meghallgatására - halála miatt - nem kerülhetett sor, ezért a szakértői véleményét és a korábbi elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatát olvasta fel a megismételt elsőfokú tárgyaláson. Ezen túlmenően beszerezte mind a cégiratokat, mind pedig a felszámolási eljárás iratait. A Fővárosi Törvényszék az eljáró ügyésznek az újabb igazságügyi könyvszakértő kirendelésére irányuló indítványát indokoltan utasította el, melyet a Be.258.§ (3) bekezdés f) pontjában foglaltakra figyelemmel kellően meg is indokolt. Helytállóan hivatkozott arra, hogy 2004. szeptember 13. utáni időre semmilyen könyvelési adat nem áll rendelkezésre, így ténylegesen nincsenek olyan iratok, amelyet a szakértő vizsgálhatna és amelyből a II.tényállási pont vonatkozásában következtetést lehetne levonni. Maga az ügyészi indítvány is arra irányult, hogy a kirendelésre kerülő új szakértő nyilatkozzon, hogy a gazdasági tevékenység igazolható-e számlákkal és könyvelési adatokkal. Ilyen iratok hiányában pedig nyilvánvalóan felesleges újabb szakértő kirendelése különösen úgy, hogy az ügyészség egyébként a korábban eljáró szakértő megállapításait nem is vitatta.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kisebb részben hiányos, kiegészítésre, helyesbítésre szorult. Ezért a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a rendelkezésre álló iratok, valamint a vádlottaknak a nyilatkozatai alapján a tényállást kiegészítette és helyesbítette. Az I.r. vádlott tekintetében a személyi körülményeit azzal, hogy: „Nyugdíjának havi összege 70.000 forint”. A II.r. vádlott esetében mellőzte, hogy kiskorú gyermekek eltartásáról gondoskodik, mert a gyermekei már nem kiskorúak. Megállapította azonban, hogy „A II.r. vádlott cukorbetegségben szenved”. Ezen túlmenően a II.r. vádlott első elítéltetésével kapcsolatban rögzítette, hogy ezt „A büntetést 1995. október 1-ével kell kitöltöttnek tekinteni”. Újabb elítéltetesként rögzítette, hogy „A Gyulai Városi Bíróság a 2012. november 27. napján jogerőre emelkedett 6.B.207/2011/260. számú ítéletével csődbűncselekmény büntette miatt 30.000 forint pénzbüntetésre ítélte, de annak végrehajtását egy évi próbaidőre felfüggesztette. A bűncselekmény elkövetési ideje 1998. március 13”. A 4. oldal (2) bekezdésében feltüntetett elítéltetést azzal pontosítja, hogy a II.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette, csalás büntettének kísérlete és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége” miatt ítélték el. „A II.r. vádlottal szemben jelenleg is büntetőeljárás folyik adócsalás büntette miatt.” Ezen túlmenően a másodfokú bíróság - a fellebbviteli főügyészség indítványával egyetértve - kiegészítette még a tényállást azzal, hogy „A társaság felszámolását az APEH Közép Magyarországi Regionális Igazgatóság kérelme alapján rendelték el. A végzés 2008. március 15-én emelkedett jogerőre. A cégközlönyben történt kihirdetésre 2008. április 26-án került sor. Az adós a felszámolást megelőzően végelszámolás alatt állt. A Kft-t tulajdonváltás nélkül törölték a cégjegyzékből.”

Az így kiegészített tényállás már minden szempontból megalapozott, így az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban az egyes bizonyítékokat egyenként és összességükben megfelelően értékelte és számot adott arról, hogy mely bizonyítékot, miért látott elfogadhatónak a tényállás alapjául, másokat pedig miért nem. Figyelemmel arra, hogy több előírt bizonyítást a Fővárosi Törvényszéknek objektív okokból nem volt lehetősége teljesíteni, így a korábbi eljárásban már rendelkezésre álló bizonyítékokat kellett értékelnie. Az I. tényállási ponttal kapcsolatban a beszerzett cégiratok, de elsősorban az ügyvéd írásbeli nyilatkozata alapján tisztázta a cégbejegyzés helyes időpontját. Egyező nyilatkozatok és az azt alátámasztó okiratok figyelembe vételével került sor az üzletrész adásvétel időpontjának, körülményeinek és a vételár kifizetés módjának megállapítására. E tényállási pont kapcsán fellebbezés nem támadta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, valamint a hozzáfűzött indokolást. Az ügyészség a fellebbezésben kizárólag az abból levont jogi következtetést támadta. A második tényállási pont kapcsán is megfelelően értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat a bíróság, és logikus, meggyőző indokát is adta, hogy miért a megjelölt bizonyítékokat fogadta el. A II.r. vádlott korábbi nyilatkozata és a 2004. év III. negyedévi adóbevallás szerint - az igazságügyi könyvszakértőnek a korábbi elsőfokú tárgyaláson tett nyilatkozataira is figyelemmel - megállapítható volt, hogy a 28.500.000 Ft Áfa fizetési kötelezettség bevallása megtörtént. Ezzel szemben azonban az Áfa bevallásban levonható tételek kerültek feltüntetésre, mely alapján a kompenzálás után a fizetési kötelezettség csak 890.000 forint volt. Nem osztotta a másodfokú bíróság a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság nem volt tekintettel az ügy összes körülményeire, amikor azt az álláspontot foglalta el, hogy bár a II.r. vádlott állítását a rendelkezésre álló iratok nem támasztják alá, mégsem zárható ki annak elvi lehetősége, hogy a levonható összeg alapját képező könyvelési adatok, számlák léteztek csak a hiányos nyomozás nem tárta fel azokat. Az elsőfokú bíróság az ítélet 15. oldal (3) bekezdésében részletesen foglalkozott a cég II.r. vádlott általi értékesítésével, annak körülményeivel, a vevő személyével, és alappal mutatott rá arra a nyomozati hiányosságra, hogy a nyomozó hatóság a cég vásárlójaként megjelölt ukrán állampolgár személyét felderítette, megállapította, hogy valós személyről van szó, de további nyomozati cselekményt nem folytatott annak érdekében, hogy a II.r. vádlott állítását a könyvelési anyag átadása tekintetében, vagy akár a cégeladás körülményeinek tisztázása körében ellenőrizze, és a könyvelési iratokat megkíséreljék felkutatni. Ugyanígy arra sem folyt semmilyen nyomozás, hogy bármilyen üzleti, gazdasági tevékenység alátámasztására szolgáló számlát, bizonylatot megkíséreljenek felkutatni, vagy ezek hiányát egy alapos nyomozás eredményeként állapítsák meg.

Az is jelzésértékű az ügyben milyen változtatásokra került a vád tekintetében, annak benyújtásától a megismételt eljárásban megtartott ügyészi perbeszédig. Nem helytálló a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a hivatkozása, hogy nem volt tekintettel az ügy összes körülményére álláspontja kialakításában, hiszen az elsőfokú bíróság számba vette mindazokat a körülményeket is, amelyek kétségtelenül a tényleges gazdasági tevékenység hiányára utaltak. Ezzel részletesen foglalkozott

a 15. oldal utolsó és 16. oldal (1) bekezdésében. Mindezek alapján alakította ki az elsőfokú bíróság az ítélet 16. oldal (2) bekezdésében leírt álláspontját.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a megismételt eljárás során az általa megállapított tényállás alapján az I. tényállási ponthoz kapcsolódóan az I.r. vádlottat az ellene a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntette, valamint a II.r. vádlottat a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés szerint minősülő bűnsegédként elkövetett sikkasztás büntette miatt emelt vád alól felmentette. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, akkor sem, amikor a II. tényállási pont tekintetében kötődően a II.r. vádlottat a Btk.310.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő adócsalás büntette, valamint a Btk.276.§-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Az I. tényállási pont kapcsán a Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy az I.r. vádlott formailag megvalósította a sikkasztás büntettét, és a II.r. vádlott ahhoz segítséget nyújtott, tehát az I.r. vádlott magatartásának bűnsegédje volt. Helytállóan fejtette ki azt, hogy az I.r. vádlott részéről az úgynevezett sajátjaként rendelkezés, amely az adott esetben, mint elkövetési magatartás szóba került, akkor került kifejtésre, amikor az I.r. vádlott nem a gazdasági ésszerűség és a jogi keretek adta határokon belül használta fel a cég vagyonát. Konkrétan azzal, hogy a II.r. vádlottal olyan feltételek mellett kötötte meg a cég eladásáról szóló szerződést, hogy a vevő az eladó vagyonából teljesíthette a vevői pozíciójából fakadó kötelezettségeket. Ezt követően azonban a Fővárosi Törvényszék részletesen vizsgálta, hogy milyen konkrét érdekeket sértett a jogügyletnek ilyen módon történő lebonyolítása és ezen keresztül az a társadalomra veszélyesnek tekinthető-e? Ennek keretében foglalkozott külön az eladó és a vásárló közötti viszonytal, megállapítva, hogy mindketten tudomásul vették, hogy milyen feltételek között történik meg az értékesítés. A gazdasági társaságokról szóló törvénynek (Gt.) az egyszemélyes gazdasági társaságokra vonatkozó szabályaira hivatkozva helyesen rögzítette, hogy az I.r. vádlott törvényesen értékesíthette a céget, és önállóan határozhatta meg annak vételárát. Nem vitatva azt a főszabályt, hogy a jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság vagyona az alapító vagyonától elkülönül, ezért az alapító számára idegen dolog, amelyre nézve a sikkasztás megvalósulhat (BH.1999/441.). Meg lehet állapítani azonban azt is, hogy az egyszemélyes gazdasági társaság tagja és a társaság vagyona feletti rendelkezés lehetősége sokkal közvetlenebb, mint általában a gazdasági társaságok esetében. A jelen esetben az I.r. vádlott egy személyben volt a gazdasági társaság egyetlen tagja, és ügyvezetője is. Ezen túlmenően vizsgálta a Fővárosi Törvényszék azt is, hogy volt-e olyan a társasággal kapcsolatba került hitelező, üzleti partner, akinek jogos gazdasági érdekeit sértette, esetleg követelése kielégítésének alapját vonta volna el a jogügylet, vagy bármilyen más módon harmadik személyek érdekét hátrányosan érintette volna. Az elemzés lefolytatása után helytállóan következtetett arra, hogy ilyen hátrányos következmények hiányában a formailag bűncselekményt megvalósító vádlotti magatartást nem lehet ugyanakkor a társadalomra veszélyesnek tekinteni, ezért a Btk.10.§-ában írt általános bűncselekmény fogalom egyik elemének hiányában az I.r. vádlottat a sikkasztás büntette, míg a II.r. vádlottat a bűnsegédként elkövetett sikkasztás

büntette miatt emelt vád alól helytállóan mentette fel a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel bűncselekmény hiányában.

A II. tényállási pont vonatkozásában az elsőfokú bíróság a több a II.r. vádlott védekezésével szemben kétséget ébresztő körülmény ellenére is helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy ezen vádlott bűnössége nem nyert bizonyítást. Helyesen hivatkozott arra, hogy kétséget kizáróan bűnösséget megállapítani a II.r. vádlott esetében a gazdasági tevékenységre utaló számlák, vagy a tényleges gazdasági tevékenységre utaló egyéb adatok hiányában nem lehet. Külön erősítette az elsőfokú bíróság álláspontját az, hogy az ügyész a megismételt elsőfokú eljárás perbeszédében az eredeti vádat annyiban módosította, hogy a II.r. vádlott ugyan bevallotta, azonban nem fizette meg az Áfa-t, hanem ezzel szembe állítva mintegy 31.000.000 ft összértékű számlát helyezett levonásba jogtalanul, mert e számlák nem valós gazdasági tevékenység alapján keletkeztek, így teremtett olyan látszatot, mintha Áfa-befizetési kötelezettsége nem állna fenn, és ezzel az állami adóbevételt jelentős mértékben csökkentette. Már a fogalmazásból is látható, hogy az ügyészi vád fiktív tartalmú számlákra hivatkozik, anélkül azonban, hogy azok vagy az azzal kapcsolatos gazdasági tevékenységre vonatkozó iratok rendelkezésre állnának, illetve, hogy a nyomozás során bármilyen a vádlotti hivatkozást megerősítő vagy cáfoló, konkrét adatok keletkeztek volna. Összességében kijelenthető, hogy a nyomozó hatóság részéről egy hiányos, félbehagyott nyomozás történt, melynek alapján - a II.r. vádlott bűnössége irányába mutató körülmények ellenére - kétséget kizáróan nem állapítható meg a bűnössége. Ezért nem tévedett a Fővárosi Törvényszék, amikor ezen vádlottat az ellene magánokirat-hamisítás vétsége és adócsalás büntette miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés b) pontjára figyelemmel - bizonyítottság hiányában - felmentette.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta azzal, hogy az I.r. vádlottnak az elsőfokú ítéletben helytelenül rögzített személyi igazolványa számát helyesbítette.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2013. év május hó 8. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László sk.
előadó bíró

Dr. Németh Nándor sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 24.B.72/2012/14. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.428/2012/6. számú végzése folytán 2013. év május hó 8. napján az I.r. és a II.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Budapest, 2013. év május hó 8. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő